

H. P. v St.

1. Ali se smejo polnoletni dediči razdeliti dedščino po medsebojnem dogovoru? 2. Ali sme hči za potrebo staršev zahtevati več kakor svoj delež dedščine?

Odgovor:

Polnoletni dediči si lahko razdelijo dedščino kakor si hočejo. To je popolnoma stvar dedičev. Pač pa morate pri zapuščinski razpravi predložiti pismen ali ustnen načrt, da ga sodnik vzame na zapisnik. Tudi hči ima pravico za potrebo umrle zahtevati gotovo odškodnino razven njenega deleža. Poravnajte se po bratovsko in dajte oni, ki je stregla, več kakor pa samo delež.

J. Z. v D.

Ali smem postaviti plot tik občinske ceste, oziroma tik na meji med mojim in sosedovim posestvom?

Odgovor:

To je stvar občine, kako bo sklenila. Ako bi plot oviral promet na občinski cesti, ne boste nič dosegli. Odsvetujemo Vam, da brez občinskega dovoljenja kaj ukrenete. — Na svojem posestvu pa lahko postavite plot tik meje sosedu.

M. A. v M.

Imam umobolno hčerko, ki je bila sprejeta v zavod v Gradcu, a pred odhodom vsled preobrata odklonjena. Ali je tak zavod v Mariboru in kam se naj obrnem tozadevno?

Odgovor:

Umobolnice v Mariboru ni, pač pa je v Ljubljani. Napravite prošnjo na upraviteljstvo v Ljubljani, od koder boste dobili točno pojasnilo.

F. R. v Pl.

Ali smo tudi posestniški sinji, ki ne plačujemo nobenega davka, podvrženi kuluku, ali smo oproščeni?

Odgovor:

Seveda ste podvrženi kuluku. Poglejte si zakon natančneje, kjer je rečeno, da so vsi moški od 18. do 55. leta poklicani na kuluk.

J. O. v T. v.

Ali moram plačati pridobnino tudi še po 65 letih, ker izvršujem krojaško obrt?

Odgovor:

Davek od Vaše obrti morate plačevati, dokler obrt izvršujete.

A. Z. v Z.

Ali smem sam popraviti, oziroma povečati svojo hišo brez naznanila ohlasti, da bi prihranil stroške?

Odgovor:

Sami ne smete nič prizidati, oziroma hišo za eno steno povečati. Idite k sreskemu poglavarju in mu zadevo pojasnite, mogoče dosežete olajšave.

*

Nekaj o kokoškah.

»Tale naša sosedu, ongava Barbika, ima pa zares srečo pri kokoškah, tako da sem ji kar favšna. Vsak teden proda cel jerbas jajc celo sedaj po zimi, ko jih nikjer ni mnogo. Barbika jih pa ima dovolj za doma in za prodajo. Dobro vem, da ona nima toliko žita za koški kakor jaz. Prve godne piščance ima za prodati ta presneta Barbika, kupni okoli Božiča so mastni in težki po 4 kg in več. Še stare kure proda za dober denar. Nikdar še ni bilo čuti, da sosedu katera kokoš oboli ali pogine. Jaz pa žal od mojih putk nimam prav nobenega haska, niti žita ne poplačajo z jajci. S piščeti pa sam križ, kar ne pogine, ostane kumerno in komaj da vzredim jarke za dom. Kar nehal bi človek s kokošjerejo, ker itak ne nese nobenega dobička.«

Tako nekako je tožila dokaj premožna gospodinja, vsa polna zavisti ob pogledu na lepo kurjo družino sosedu Barbke.

Draga gospodinja! Ali si se pa že kdaj vprašala, kje tiči vzrok neuspeha pri tvoji kokošjereji? Mislim, da ne! Zato sledi pripovedovanju, kako je začela tvoja sosedu, kako ravna, krmi in skrbi za svojo perutnino, ter presodi koncem koncev sama.

Sosedu Barbika je čitala v »Slovenskem Gospodarju«, da se vrši tega in te-

ga dne v šoli predavanje kmetijskega strokovnjaka. Bolj iz radovednosti kakor iz pravega zanimanja je šla poslušat, češ, kaj bo nam kmetom neki povedal ta-le gospod iz mesta. Med drugim je povedal tudi to, da je za naše kraje zelo priporočljiva reja štajerske kokoši, ker je to žival naše reje ter dobra jajčarica. Tudi je zvedela, kje se dobi jajca za valjenje te dobre pasme, in tako si je Barbika naročila o pustu jajca za valjenje.

V mirnem, mračnem in suhem kotičku ne prehladnega prostora je pripravila udobno gnezdo. Na dno nizke stare košare je položila suho in čisto ovseno slamo, na vrh pa lepega sena. V plitvem gnezdu je podložila onih 15 jajc veliki stari koklji, ki se je že večkrat izkazala kot mirna in dobra mamica. V bližino gnezda je postavila posodo z dnevno svežo pitno vodo, krmlila je pa kokljo ves čas samo z zrnjem, predvsem s pšenico, koruzo in ječmenom. Žival je imela prost izhod na dvorišče, kjer se je prav zadovoljno valjala v pesku ter tako odkrivala nadležnega mrčesa. Med vsakodnevnim izprehodom koklje je Barbika pregledala gnezdo. Nikdar ni pokrila jajc, pač pa je vselej očistila s krpo morda ponesnažena jajca ter jih položila previdno zopet nazaj.

Ko so se čez tri tedne izlegli prvi piščančki, jih je Barbika previdno odvzela mamici, položila v košarico, v kateri jim je postlala z mehkim senom ter pogrnila z volneno krpo, da seno ni pikalo nežne stvarce. Košarico z malčki je hranila v topli sobi. Prazne jajčne lušine je zmetala iz gnezda. Ko se je zvalilo zadnje pišče, je sosedu vrnila vse pipke koklji, ki je nato kar kmalu vsa ponosna in skrbna peljala svojo številno družino malce na sprehod. Na prosto seveda še ni smela.

Kot prvo krmo so dobili piščančki le samo drobtinice belega kruha, obrošene s svežim mlekom, nadalje pa 9 dni vsake dve uri mešanico ovsene in prosene kaše ter zdrobljenega riža, vmes pa prav drobno zrezanih kopriv ali re-

Januš Golec:

Guzaj.

Ko je on nahranil konja in se odpeljal iz Sevnice, še ni bilo niti duha in ne sluha o židovovih gonjačih in o živini.

Ko je čul Leskovšek vozniško poročilo, je pripomnil, kako je razložil v noči po korakih živine, da gre cela trajba proti št. Jurju in ne v Sevnico. Zadevo je omenil pri zajutreku obema gospodoma, a je bil oni z golimi koleni mnenja, da je že tako prav, kakor so storili gonjači. Ako je bilo enemu znancu po godu, zakaj bi ne bilo drugemu, si je mislil in se ni več brigal za zadevo, ker sta se prekipca razšla.

Hrvaški žid iz Jaske pod Zagrebom ni čul nikdar več ne o gonjačih in ne o plačani živini. Žandarmerija je poizvedovala nekaj tednov

brezuspšno krog Sevnice ter Jurkloštra, seveda brez vsakega uspeha. V resnici in v srcu je celo vsak privoščil, da je neznanec iz Gornje Štajerske vsaj enkrat zvabil ter ogoljufal tolikanj pretkanega hrvaškega čifuta. Na Leskovškovem dvorišču ukradeno židovo živino je prodal Guzaj in tovariši brez vseh težkoč ter spodtikljajev od strani oblasti na znanem sejmu v Lembergu pri Poljčanah 5. avgusta.

Znameniti, od Hrvatov, Štajercev in Nemcev iz Gornjega Štajerja obiskani sejmi so bili in najbrž še tudi so na Sv. gorah nad št. Petrom. Sloviti živinjski sejmi so se razvili iz svetogorskih božjepotnih prilik, ki so priljubljene spodnještajerskim Slovencem in Hrvatom daleč preko Zagreba. Sejmišče je pod cerkvijo na lahнем pobočju ob gozdu in križišču stez proti Sv. Petru in Bizeljskem. Dogon in odgon živine sta precej težavna, ker je svetogorski hrib strm. Potne težave se premagajo, da je le kupčija dobra.

Nadaljna bolj znana žrtev guzajstva je postal sejm na Sv. gorah 7. septembra pred praz-

**Vsak mesec
Din 13:-**

bo plačal vsak kdor hoče
brati zanimive spise

KARL MAYA

ki bodo za jesen in zimo
izhajali vsak mesec
en veleznimiv zvezek

po Din 13:-

Naročajte

v Tiskarni sv. Cirila,
Maribor, Koroška 5

grata. Kot pijačo so dobivali sveže mleko. Količkaj skisano mleko pa že povzroči drisko in je torej previdnost zelo umestna. Od 10. do 21. dne so poleg suhe krme dobivali tudi še nekoliko mehke piče iz poparjene mešanice ječmenovega, ovsenega in pšeničnega šrota. Po 21. dnevu se je primešalo mehki hrani že malo kuhanega (pa ja ne skisane) krompirja in pšeničnih otrobov. Mehka hrana ne sme biti nikoli tekoča, temveč le toliko obrošena, da je drobtinasta. V 5. tednu je sosedu krmila mesto paše zrnje in 7. teden so že bili piščančki toliko dorasli, da so se krmili kakor odrasla kuretna. Ves čas so dobivali v mehko hrano pomešano zdrobljeno bukovino oglice, začeniši po 1 malo žličico do dve veliki žlici.

Konec prih.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 21. februarja so pripeljali špeharji na 83 vozov 282 zaklanih svinj, kmetje 5 voz krompirja, 2 zelja, 7 sena in 2 slame. Svinjsko meso je bilo po 10 do 24 Din, špeh 12.50 do 15 D, krompir 0.75 do 1.50, zelje 1.50 do 4, seno 65 do 90, slama 55 do 60, Pšenica 1.50 do 2, ječmen 1.25 do 1.50, oves 1.25 do 1.50, kuzuza 1.50 do 1.75, ajda 1.50, ajdovo pšeno 4.50 do 5, proso 2.50, fižol 2.50 do 3. Kokoš 30 do 40, piščanci 35 do 70, raca 25 do 40, puran 60 do 90. Česen 16, čebula 2. Jabolka 3.50 do 10, suhe slive 10 do 12. Mleko 2.50 do 3, smetana 12—14, surovo maslo 32 do 36, jajca 0.90 do 1.25, med 12 do 20 Din.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejem dne 20. februarja 1931 je bilo pripeljanih 38 svinj, cene so bile sledeče: mladi prašiči 7 do 9 tednov stari 100 do 180 Din, 3 do 4 mesece stari 200 do 380 Din, 5 do 7 mesecev stari 400 do 550 Din, 8 do 10 mesecev stari 600 do 900 Din, 1 kg žive teže 8 do 9 Din, 1 kg mrtve teže 10 do 12 Din. Prodanih je bilo 22 svinj.

Molitve po maši z novim besedilom, kakor ga določa novi katekizem, so izšle v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena dosedanja.

Vnebovzetje

oratorij za soliste, zbor in orkester, izvaja slovensko pevsko društvo »Maribor« pod vodstvom g. Janeza Gašpariča v proslavo

80letnice P. H. Sattnerja

dne 11. marca 1931, ob 8. uri zvečer v Marboru, dvorana »Union« na Aleksandrovi cesti,

dne 19. marca 1931 (na Jožefovo) v Celju, dvorana Ljudske posojilnice.

Obeh koncertov se bo udeležil gospod jubilan.

Sodelujejo: solisti gospa Lovšetova, g. Neralič in g. Živko, zbor »Maribor« in pomnoženi vojaški orkester.

Vstopnina: sedeži Din 10 in višje, stojšča 8 Din. Besedilo 3 Din s slikami 5 Din.

Predprodaja vstopnic v Mariboru: Cirilova knjigarna in Höfer, — v Celju: Slomškova zadruga in Goričar & Leskošek.

Po obeh koncertih ugodna zveza z večernimi vlaki.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Naša Dekliška zveza ponovi v nedeljo dne 1. marca ob 3. uri popoldne v društveni dvorani predstavo petdejanske poučne in ganljive igre »Roka božja«. Domačini in sosedje, pridite k prestavi, ne bo vam žal!

Središče ob Dravi. V pretekli zimi smo imeli priliko videti v našem Društvem domu higijensko razstavo in slišati celo vrsto predavanj od štirih gospodov zdravnikov o higijeni in zdravstvu, pojasnjenih tudi v filmu ali skloptičnih slikah. Letos pa je oskrbelo društvo »Središka prosveta«, ki resno in požrtvovalno dela za ljudsko izobrazbo, od drž

zavoda za zaščito mater in dece v Ljubljani razstavo in tečaj o prehrani, negi in higijeni dojenčka. Tečaj in razstava se otvorita v nedeljo dne 1. marca ob 8. uri popoldne in bo sta trajala do 12. marca. K otvoritvi ima dostop in je vabljen vsakdo. Tudi razstavo si lahko vsak ogleda brezplačno; tečaj o negi dojenčka pa bo samo za žene in dekleta, stare nad 18 let. Natančnejši spored prihodnjih. Čuvarice naših domov, čuvarice higijene in zdravja v naših družinah, Vam hočemo pomagati pri težki nalogi, zato Vas že sedaj vabimo: Okoristite se z razstavo in tečajem, ki ga bo vodila s. Marija Božičeva iz Ljubljane. — Na gospodinjstvo nadaljevalni šoli v Obrežu se zaključil pouk dne 26. t. m.

Sv. Jurij ob Ščavnici. »Na placi je vse živo«, bi po Cankarjevem rekli v ponedeljek 9. t. m., ko so trije pari ob desetih popoldne stopili pred oltar božji in si podali roke. In res je bilo vse živo, celo bolj, kakor prejšnji dan, ko je bila nedelja, ker poleg gostov ni manjkalo tudi občudovalcev in občudovalk, ki so prišli v precej lepem številu, da si ogledajo žene in neveste. — Na našem Društvem domu je bila celo izobešena zastava. Pa zakaj neki? Stopil je med drugimi na ta dan pred oltar božji kmečki sin iz Okoslavca Iv. Rantaša. Za svojo družico na potu življenja si je izbral pridno Marijino družbenko Matildo Hrašovec iz ugledne in premožne Hrašovčeve hiše v Krabonošu, kjer bo v bodoče tudi gospodaril. Bil je naš Ivan skozi vsa leta po vojni vnet delavec in odbornik v vseh naših katoliških organizacijah, pred vsem skozi dolga leta načelnik bivšega »Orla«. Bil je in je še sedaj odbornik tukajšnjega bralnega društva ter eden najboljših igralcev na našem odru in ga bo pač prav težko nadomestiti. Dragi Ivan! V obilici si sejal, zato pa boš tudi v obilici žet, saj je to obljubljeno v sv. pismu. Sejal si s svojim delom, sejal si s svojim lepim zgledom. Vsemogočni je tvojo setev že blagoslovil s tem, da si žet vedno in povsod pri svojem delu tako lepe uspehe. On še blagoslavlja in prosili smo za tebe na dan tvoje poroke, da bo še tudi v naprej blagoslavljal vse tvoje delo, tvoje želje in hotenja! Bog živi tebe in tvojo družico mnogo let! — Veseli gostje na tej gostiji so zbrali 202.50 D za novo bogoslovje v Mariboru. Bog plačaj vsem darovalcem!

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelijski in razlago ter druge poučne verske članke, razen tega pa resničen dogodilaj iz braziljanskega pragozda: »Mladostna prijateljica« in mične zgodbe za deco.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškova trg 20.

nikom Male Gospojnice, ko so na Gorah od tisočev in tisočev obiskani romarski shodi.

Guzajevi pomagači so se podali na gorski sejem peš vsak od svojega doma preko Sv. Trojice v Dobrečicah, Buč, Sv. Miklavža na Polju in Št. Petra na Goro. Guzaj sam se je peljal v gozdarski obleki na koleslju od Lesične mimo Kozjega v Podsredo že popoldne pred sejmom. Za tokrat je bil načrt, da bo ostal on v Št. Petru, kjer se naj zbirajo tovariši po izvršenih napadih na kupce in prodajalce, ker kar z živinjskim ropom in tatvino pač tokrat na takem hribu nikakor ne bi šlo.

V Podsredi je spregel Guzajev voznik v že bogznaj od kedaj znani krčmi pri Preskarju kraj trga. G. graščinski uslužbenec se je sprehajal po trgu, kjer je bil tedaj prvič. Ko je zvedel, da je Podsreda že staroznan trg, se je nasmihal začudeno, kedo zlodja je obdaril to slamatostreho selo s trškimi pravicami. Radi zasmeha nevoljne so mu pokazale Podsredčanke s ponosom na pranger, ki stoji nekako na sredini trga in baš

na posest znamenitega kamna je navezana trška čast in pravice Podsrede izza davnih — davnih časov.

Podsredčki pranger je že od nekdanj v spodnjih krajih znamenitost ter jabelko ostrih preprirov med Podsredo ter Št. Petrom. Pranger je bil znak nekdanje sodne pravice, vidimo ga še po več spodnještajerskih trgih, ki so v neposredni bližini kake srednjeveške graščine ali njenih razvalin. Pranger v Podsredi je kamenita soha na podstavku iz apnenca. V sohi je bil železen obroč in veriga, za katero so priklepali tatove in druge zločince, da jih je vsakdo mimoidočih lahko videl in si spustil nad njimi jezo s psovanjem. Kazen na prangerju je veljala kot zelo sramotna. Podsredčki pranger že gotovo ni žigosal javno nad 100 let nobenega zločinca, a je ostal na svojem mestu kot spomin na nekdanje čase javnega izvrševanja kazni. Ta pranger je že bil pred desetletji v noči od Šentpetranov izmaknjen ter odpeljan v Št. Peter. Iz cele zadeve se je izcimila sodna pravda in Podsredčani so dobili punčico oče-

Pomladno zdravljenje

Prišla je pomlad in že se pričenjajo odpirati popki. Čas je misliti na zdravje, kajti kot sok v bilki, kri dovoli večje delo kroženja, ki bi lahko imelo težke posledice. Radi tega je treba očistiti telo škodljivih in nadležnih snovi.

Treba mu je dovajati novih in oživljajočih sokov, da ga napravimo odpornega in zdravega. Najboljše v to svrhu je naravno zdravljenje s »PLANINKA« zdravilnim čajem, ki je naraven iz najboljših planinskih zdravilnih rastlin. Dolgoletna

skušnja nam potrjuje, da je »PLANINKA« zdravilni čaj, ki vsebuje najboljši in edini regulator za čiščenje in obnavljanje krvi. »PLANINKA« zdravilni čaj uničuje bolezenske kali, čisti kri ki potem lahko pravilno kroži in vsled tega popravlja ves organizem. Zdravljenje v 6 do 12 tednih s »PLANINKA« zdravilnim čajem izredno deluje in sicer brez strupov pri vseh sledečih boleznih: pri slabi prebavi želodca in zaprtju telesa, pri slabem delovanju črev in telesni napetosti, vročini, obolenju mokre kisline in zlate žile, slabosti in debeljenju srca, obolenju jeter, nervoznosti in živčnih boleznih. »PLANINKA« zdravilni čaj pospešuje tek in izredno deluje pri arteriosklerozi in osluzenju pljuč.

PLANINKA - ČAJ - BAHOVEC

ki se ne prodaja odprto, temveč v originalno plombiranih paketih z napisom izdelovalca:

Apoteka Mr. Ph. L. BAHOVEC — LJUBLJANA.

Sv. Vid pri Ptuj. Prosvetno društvo prav lepo dela. Skoro vsako nedeljo imamo igro ali kaj drugega poučnega. Knjižnica Prosvetnega društva se je letos jako pomnožila. Lepo je, da hodi mlado in staro z velikim veseljem po knjige. Dobra knjiga je najboljši tovariš! — Prosvetno društvo Sv. Vid se zahvaljuje svatom na gostiji Sitar-Skerbinšek v Lancovi vasi za lepi dar v korist našemu Slomškovega domu. Bog plačaj!

Št. Ilj pri Velenju. Posnemanja vredno. Na godovanju predsednika Prosvetnega društva v Št. Ilju pri Velenju g. Blaža Dolinšek, ki je pred kratkim prevzel znano Vrbanjakovo posestvo Podkožljem, je vesela družba nabrala 176 Din za društveno knjižnico. Prav lepa hvala! — Blagajnik.

*

O brezposelnosti in od-pomoči proti njej.

Ko tako po dnevnem časopisju vsak dan čitamo, koliko je v tej državi brezposelnih, koliko jih strada zopet v drugih državah, postanejo te vesti čitateljem nekako vsakdanje in se jih privadijo. Ako pa pogledamo tej prežalostni prikazni do dna, vidimo, da je ta pojav nadvse ozbiljen! Številke o ljudeh, ki so brezposelni, številke o družinah, ki so brez kruha, so po splošni cenitvi te-le:

v Severni Ameriki, v deželi bogastva, 4 milijone brezposelnih;
v Kanadi, v deželi zlata, pol milijona brezposelnih;

v Angliji, v deželi trgovine in industrije, 2 in pol milijona brezposelnih;
v Nemčiji, v deželi, katero smatrajo mnogi zopet za bogato, skoro 3 milijone brezposelnih;
v Italiji, v deželi fašizma, okoli 1 milijon brezposelnih.

Če te številke primerjamo s številkami iz kraljevine Jugoslavije, pride mo brez vsakega pretiravanja do zaključka, da si naši državljani, posebno pa mi Slovenci, znamo poiskati za služka. Pri nas je skoro vsak delaljuben človek dosedaj lahko našel zaslužek, če ne bogat, pa vsaj skromen.

Toda tudi pri nas začenja zadnji čas ta pošast groziti hujše in občutnejše. Delavce odpuščajo v Trbovljah, Rajhenburgu, v Kočevju, na Jesenicah, v

sa nazaj. Da bi ga zavarovali pred nepoštenimi in tatinskimi rokami, so priklenili kameniti steber z močnimi železnimi drog. Kljub tej skrbi so se dogajale v prevratni dobi z zgodovinskim sramotilnim kamnom sitnosti. Da bo za večno mir, so v najnovejšem času Podsrečani kamen na debelo oblekli v cement, da je presneto težek in je ponočna tatvina brez opaženja naravnost izključena.

Baš ta podsreški pranger si je ogledoval Guzaj od vseh strani, zmajeval z glavo in menil na glas: »Babnice, ve ste pač tako malo mešike ter narobe v glavi, ako mislite, da vam bom verjel, da je to razpokano kamenje trška krona.« Pljunil je po prangerju, ženskam pa pokazal dolgi nos in hotel nazaj k Preskarju na vino ter prigrizek. S pobalinskim obnašanjem se je g. graščinski nameščenec okrat urezal kakor najbrž nikoli poprej. Liki grom in strela iz jasnega so se zakadile užaljene tržanke v tujega gozdarja. Na mah je bil ves v pljunkih, klobuk razčesan na cesti in logar je padel po tleh, da je zakolobaril

prah, kakor bi bila urezala težka granata na sredino trga. Še na tleh ležečega so že pobesnele Podsrečanke suvale z nogami, da se je kotal kakor sod. Gorje, če bi bil potegnil revolver in ustrelil med ženski svet tudi le za postrašenje. V tem slučaju bi bil linčan in tega se je najbrž zasmehovalec trškega znamenja zavedal, se pobral v največji zmed in beži — beži k Preskarju in za skrbno zaklenjena vrata.

Tržanke so opravile svoje kar javno na sredi ceste in mu niso sledile v krčmo. Lahko se je mirno očedil, jedel ter pil. Ko se je hotel pod večer odpeljati proti Št. Petru, ni mogel voznik napreči, ker mu je nekdo razrezal uprežno jermene na drobne kose. Za lepo svoto si je kupil staro opremo, da je mogel dalje iz tega vražjega gnezda. Ko mu je bila Podsreda daleč za hrbtom, se je še le prav razpukšal, kako sramotno so obračunale z njim navadne ženske, kar se zgodi sicer le malokomu. Sram ga je bilo, jezen je bil in med celo vožnjo od Podsrede do Št. Petra je koval za razljutene Podsrečanke maščevalne na-

Dva pekova vajuca zdrava, iz poštene hiše, prednost imajo tisti, ki so se že učili, vsa oskrba v hiši, mesečna plača 100 D, se takoj sprejmeta. Učna doba 3 leta. Pekarna Berlinger, Vurberg pri Ptuj. 283

Gepijene vinske trte nudi I. trsničarska zadruga v Sloveniji, pošta Juršinci pri Ptuj, žel. postaja Moškajnci. Trte so vskladiščene pri načelniku Jan. Šegula v Hlaponcih, kjer se tudi dobijo sadna drevesa, posebno bobovec. Za trte zahtevajte cenik, ki je brezplačno na razpolago. Kratek naslov za pisma: Trsničarska zadruga, p. Juršinci. 303

Šoštanju, Rušah itd. Od raznih strani slišimo klice: »Kam sedaj? Kako bomo preživili sebe in svoje otroke?« Zalostna pesem je to.

Spričo teh razmer je treba poudariti sledeče:

1. Ljudje, ne silite po nepotrebnem z dežele v mesta, tovarne in rudnike! Ostanite doma na deželi! Fant, dekle! Ako ni strašne sile, ostanite na kmetih, bodisi kot viničar, dekla, dninar ali domači obrtnik »na štero«. Toliko je na deželi praznih viničarij, pristav in drugih hiš. Tam se dobi stanovanje, dočim boš v mestu za zaduhlo, mokro, podzemsko stanovanje, če ga sploh dobiš, plačeval po več sto dinarjev! In ko te bodo vrgli kot izmozganega delavca na cesto, boš z bolno družino vred v nadlogo svoji domovinski občini!

2. Tovarne in rudniki naj bi zaposlili predvsem samo domače ljudi. Dandanes pa je eš vedno dosti tujcev v naših podjetjih, ki odjedajo kruh domačim delavcem in obrtnikom!

3. Vlada in banska uprava naj najmeta posojila za regulacijo rek in hudočnikov (Pesnica, Drava, Mura, Savinja, Sotla itd.), za zgradbo nujno potrebnih cest in mostov, za izsuševanje močvirnatih zemljišč in tistih par tisoč brezposelnih bi v naših krajih takoj dobilo zaslužek. Poleg tega pa bi se naša domovina olepšala in oživil bi tujski promet in trgovina. V banskem svetu je o tem padel mnogoteri pametni nasvet. Naj bi ne padel na nerodovitna tla!

*

Limbuš pri Mariboru. V sredo dne 11. t. m. ob 8. uri zjutraj je po dolgi bolezni in nepisanem trpljenju, katero je z največjo vdanostjo prenašal, zatisnil svoje trudne oči vzoren gospodar, skrbni oče svojim mnogoštevilnim otrokom, ljubeč soprog svoji neotolažljivi

vi ženi Mariji, dobrote polni sorodnik svojemu obilnemu sorodstvu, vsestransko požrtvovalen odbornik bodisi pri občini, šoli in drugih občekoristnih korporacijah, iskren prijatelj svojim brezštevilnim prijateljem in znancem, globoko veren katoliški mož, čigar zlato srce je vtrpalo vedno in povsod le za vse dobro, blago in koristno, z eno besedo: umri je mož, za katerim ni le zaplakala limbuška fara, ampak vsakdo, kdor je skromnega, ljubeznivega, dobrega in za vse, tudi za dušni blagor faranov skrbečega in delujočega moža poznal. Ta zlata vredna duša je bil preminuli gospod Franc Robič, ugleden posestnik na Laznici pri Limbušu. Zakrknjena bolezen rak na jetrih ga je spravila v mnogo prezgodnji grob. Zdravniška veda je storila vse, da bi rešila to dragoceno življenje, a bilo je vse zaman. Umreti je moral v najlepši moški dobi, star šele 51 let. Blagopokojnik je bil rojen 4. novembra 1876 na Laznici, občina Bistrica pri Limbušu. S svojo zdaj vdovelo ženo Marijo sta se poročila dne 28. januarja 1907 na Selnici ob Dravi. Imela sta obilno družino, od katere živi še sedaj 12 otrok. V najlepši medsebojni zakonski slogi in ljubezni sta živela in v pravem krščanskem duhu vzrejala in odgojevala svoje pridne otroke. Pokojnik je bil vzoren gospodar, pridni kot mravlja. Skromen in varčen, kot je bil in to vsepovsod, mu je bilo v prvi vrsti na srcu blagostanje njegovega vzornega posestva. Poleg svojega skrbilnega dela na svoji imovini se je pa tudi in ne samo, da bi delal, ampak se je tako rekoč žrtvoval obtemu blagru občine, šole itd. Bil je dolgo vrsto let občinski odbornik občine Bistrica pri Limbušu, katere blagajnik je bil tudi zadnje čase. Dalje je bil odbornik krajevnega šolskega odbora v Limbušu, odbornik hranilnice in posojilnice v Limbušu, živinorejske zadrage na Laznici ter načelnik kmetijskega odbora. Povsodi je s svojim umnim, vestnim in požrtvovalnim delovanjem užival največje spoštovanje in upoštevanje. Veličastna je bila njegova zadnja pot na domače limbuško pokopališče. Tako mnogoštevilne udeležbe iz cele limbuške fare in daleč od drugod že dolgo nihče ni imel. Udeležila se je žalnega spreveda tudi šolska mladina z učiteljstvom vred ter zastopstvo ognjegasnega društva na Bistrici, katerega podporni ud je bil pokojni in nepozabni gospod Franc Ro-

bič. Od pokojnika se je pri odprtem grobu poslovil domači župnik vlč. g. Andrej Bračič. V svojem poslovnem govoru je posebno poudarjal vzorno krščansko življenje pokojnika ter njegovo nesebičnost in požrtvovalno delovanje v vsestranski dobrobit limbuške fare. Pri teh njegovih v srce segajočih besedah ni ostalo nobeno oko suho. Sklepno se je z vznemirjenimi besedami od rajnega v imenu šolskih otrok poslovila tudi učenka tukajšnje šole.

Dravograd. Dne 11. februarja je umrla po kratki in zelo težki bolezni Helena Vrhovnik v Starem gradu v njenem 69. letu. Vsem, kateri so ji v njeni bolezni stregli in jo pri slabem vremenu spremili na zadnji poti, prav lepa hvala! Naj v miru počiva!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Pravijo, da smo Pohorci že od narave okorni in počasni, pa zato bolj »gvišni«. Zdej je nas pa še sneg zapadel tako na debelo, da nam sega do nosa ali še višje, ako poklekemo. Vslad tega je tudi naše poročilo o lanskem ljudskem gibanju tako pozno, pa bo zato bolj zanimivo. V knjigo življenja se je dalo vpisati 76 otrok: 43 moškega, 33 ženskega spola. Izven tega štečila so še štiri predčasne mrtvorojenke. Od teh je bilo krščenih v domači župnijski cerkvi 63, v ribniški 7 in v brezniški 6. V »večni pokoj« je stopilo 45 oseb: 24 moških in 21 žensk. V tem številu sta tudi tista dva, ki sta zaspala v mariborski bolnici. Ker pa Mariborčani večkrat »jamrajo«, da jim na tesno hodi za prestore na pokopališčih, zato smo nju rajše v domač kraj prepeljali in tu pokopali. Pohvaliti pa moramo Brezničane, ki vsako leto dajo rajnim iz najsevernejšega kofa naše župnije — Podvelke — posmrtni »kvatir«. Nekoliko se res bojimo, da vedno ta krščanska ljubezen do bližnjega ne bo trajala; enkrat si bodo Brezničani zaželeli ta trikot zase; Podvelčane pa srce itak že dolga leta vleče na levo stran Drave, ker imajo do Brezna pol ure, v St. Lovrenc pa skoraj tri ure daleč. Lovrenčani se željam Brezničanov in zahtevam Podvelčanov dolgo ne bomo zamogli ustavljati, ker so nam že iz ravno istega vzroka pred več kot 30 leti Ribničani odvzeli precejšen kos Lehenške občine. No, da se ne bomo kregali, naj še vsaj do prihodnje svetovne vojne ostane vse lepo po starem. — Zaradi dolgotrajne bolezni našega vlč. g. župnika smo imeli v poletju nekaj časa samo ob ne-

Učenka se sprejme v papirno trgovino v Mariboru.

Posestvo se da v najem v Sav. dolini. Naslov v upravi lista. 305

Ne odlagajte, da si o- skrbite najboljše cep- ljene trte, kakor tudi korenjake le od dreves nice in trsnice J. Gra- dišnik, Šmarjeta pošta Celje. 304

Kava v »Evropa« se priporoča z najboljšim pekerčanskim rizlin- gom in dnevnim kon- certom. Mihael Kokol, kavarnar. 299

črte. Ko je pogruntal pravo, se je nasmehnil sam sebi in zagodel: »To izvršimo takoj za svetogorskim sejmom in bo tudi držalo kakor podsrečki pljunki.«

V Št. Petru je nočil v krčmi pri »Mesarju« bolj hrvaški strani, da bi jo lažje odkuril, če bi naj zagrmelo nad njim od strani žandarmerije. Večerjal ter spal je brez skrbi, prav nikdo ga ni motil. Drugo jutro je imel sestanek z došlimi tovariši, ki so bili napravljeni po mešetarsko z dolgimi leskovkami v rokah. Prejeli so od poglavarja navodilo, da smejo izrabiti za svoj posel trenutke, ko bo barantanje ali na višku, ali pa, ko bodo izplačevali kupci kupljeno živino pri lesenih bajtah pod sejmiščem, katere uporabljajo Šentpetrani ob času romarskih shodov ter sejmov kot krčme. Prodajalcu ali kupcu je na svetogorskem sejmišču lahko z vso naglico izmakniti denar in pobegniti z blisakvico navzdol, kjer ga skrijeta globoko jarek in gozd od vseh strani, kamorkoli hoče pobegniti. Tako se je glasil tokrat načrt in lopovi so si ga tudi do-

bro zapomnili. Podali so se od raznih strani na Goro. Ker so dospeli na cilj predčasno, so bili še pri sejmski sv. maši, da bi jim bil po italijanskem roparskem načinu uspeh tem bolj zasiguran.

Krog desete in polenajste ure je bilo svetogorsko sejmišče natrpano razne štajerske ter hrvaške živine. Petičnih ter večjih kupcev je bilo dovolj, barantija se je razvila z vso živahnostjo, z običajnim tleskanjem v roke in kričanjem, kakor bi šlo za najhujši prepir ter kreg.

Guzajci so se pomešali med sejmarje, ogle- dovali živino, a še bolj kupce ter prodajalce, od katerih nobeni niso bili vajeni nepoštenosti, kaj še le večjih ropov na tolikanj slovitih svetogorskih sejmih. Vse se je gibalo pošteno prosto, ker nikdo niti slutil ni o kakih tatinsko roparskih mrežah, ki so bile vržene z vso sigurnostjo in nepričakovano. Trušč ter šunder je odmeval s sejmišča po globokih grabah, ko so začeli sejmarji upiti, tekati ter kazati proti gozdu prav na vrhu sejmiškega pobočja.

(Dalje prih.)

Inserirajte!